

DIE OLIELAMP

Blad van die Jeug in die Vrye Gereformeerde Kerke van Suid-Afrika

GLOBALISERING

Jy is op die oomblik besig om 'n egte internasionale publikasie te lees. Hierdie uitgawe bevat artikels van gemeentes regoor die hele wêreld: Australië, Kanada, Suid-Afrika en Nederland. Is dit nie ongelooflik dat dit moontlik is nie?

Toe ons oupas en oumas (of van jou familie, as jy nog in Nederland woon) uit Nederland weggetrek het, het hulle nie verwag dat hulle baie kontak sou hê met dié wat hulle agtergelaat het nie. Die eerste immigrante het deurmiddel van skepe op hul bestemming, wat toe soos die uiteinde van die aarde gelyk het, aangekom. Vandag, met die gevorde tegnologie, verwys die mense egter na die aarde as een groot "globale stad." Die massamedia maak dit vir ons moontlik om te weet wat in alle ander wêrelddele gebeur. Ons kan deurmiddel van epos met mense regoor die wêreld kommunikeer, deur slegs 'n knoppie op die muis te druk. Vervoer het in so 'n mate ontwikkel dat ons binne die tydsverloop van 30 ure na enige bestemming op aarde kan vlieg. Vergelyk dit nou met die oorspronklike aantal maande wat jy op 'n skip sou deurbbring as jy van bv. Nederland na Australië wou reis!

Ja, globalisering het definitief plaasgevind. Ons mag as Christene van hierdie voordele geniet. Ons mag van epos netwerke gebruik maak deur te kommuni-

keer en, saam met nog baie ander voordele ook internasionale uitgewes saamstel (soos die een wat jy nou besig is om te lees.)

Hierdie munt het egter ook 'n ander kant. Globalisering het ook verwêreldliking teweeg gebring. Globalisering is egter nie so 'n nuwe begrip nie. Dink aan die toring van Babel. Daardie mense het toe al probeer om 'n globale dorp (of was dit nou 'n stad?) op te rig. Die mensdom wou teen God verenig. God het egter hulle spraak verwar sodat die plan misluk het. Gedurende die periode van die Romeinse Ryk, het Grieks as die wêreldtaal gefunksioneer. Die mensdom het weereens gepoog om teen God op te staan. Maar is dit nie wonderlik hoe God hierdie situasie gebruik om Sy Woord vinnig oor die wêreld te laat versprei nie? Vandag word Engels as die wêreldtaal beskou. En weereens wil die wêreld teen God opstaan. Laat ons egter nie hierdeur bang gemaak word nie, maar laat ons van hierdie geleentheid gebruik maak om God se Woord oor die wêreld te versprei. Laat ons as kinders van God in hierdie wêreld saamstaan en mekaar ondersteun. Laat ons "*op mekaar ag gee om tot liefde en goeie werke aan te spoor*" (Hebreërs 10:24).

Willemien Kleyn

INHOUD

Kerkverbande en Gemeentes	2	Aktueel	12
Australia: Introducing Our Bond of Churches	2	Youth activities in Australia	12
Die Vrye Gereformeerde Kerke van Suid-Afrika	2	Australia: Convention 2001... Reflections	12
Geografie	5	Nederland: Wij leven nu...	14
The Geography of Australia	5	Nederland: Kanselafkondiging - Euthenasie	14
Canada - 'A Mari Usque ad Mare'	6	Canadian Reformed Churches' Synod... May 1 st 2001	16
Suid-Afrika - 'n wêreld in een land	7	Werk onder Verontruste Lidmate	17
Sending	8	Sosiaal	19
Australia: Communion of saints in Mission Work	8	Voetspore	19
Mission India	9	Nog iets...	19
Mission Work in Papua New Guinea - Lae	10	Kongres Boesman	19
Sending in die Kaap	10	Easter	20
Sendingwerk in en om Pretoria	11	Sperdatum vir volgende uitgawe:	20

AUSTRALIA: INTRODUCING OUR BOND OF CHURCHES

Kristy Gunnink

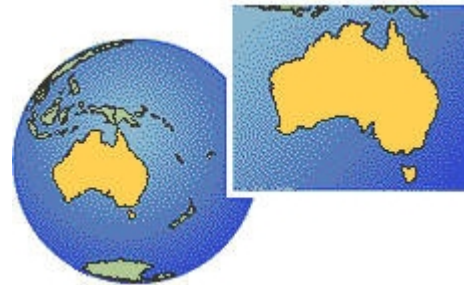
In Australia there are 10 congregations in the Bond of Free Reformed Churches. Of these, two are located in Tasmania (an island to the South of Eastern Australia): Launceston and Legana. The other eight are in Western Australia: two in Albany (Albany and West Albany) and six in the Perth metropolitan area. Congregation sizes range from 300 to 500 members. Although we have eight congregations in West Australia, they are not spread out over a large area. There is 400km between the Albany Churches and the metropolitan churches, but this is considered a small distance, and many youth frequently make the trip between Perth and Albany for a weekend- particularly if there is a boy or girl they very much want to see!! The Perth churches though, are only about 15-20 minutes drive apart (with the exception of one and that one is about 30 minutes away). As a result, contact amongst the West Australian youth is very extensive, whereas the Tasmanian churches are a bit more isolated. We do try to bridge the distance between the churches in the East and West, as is pointed out in another article, with the recently held Youth Convention.

For those youth that are interested in travelling in Australia, contact can be made with the secretary of the Contender magazine. He'll gladly answer questions and help people sent up contact with others in Australia.

Secretary of Contender:

Sean Wagenaar: anigozanthus@hotmail.com

Unfortunately I can't supply Sean's postal address as he is in the process of shifting house!

DIE VRYE GEREFORMEERDE KERKE VAN SUID-AFRIKA

Hallo daar, van die beste en warmste plek in die wêreld - Suid-Afrika!

God werk op onverklaarbare wyses. Wie sou nou kon dink dat Australiërs, Kanadese, Hollanders en Suid-Afrikaners ooit iets in gemeen sou hê?! Ons kulture verskil totaal en al. Daarby het ons slegs onlangs ons oë oopgemaak om ander mense in ander lande, maar wat in dieselfde Vader, Seun en Heilige Gees glo, te “ontdek.” Dit maak ons nie net vriende nie, maar ook broers en susters.

Die Vrye Gereformeerde Kerkverband bestaan op die oomblik uit 5 gemeentes. 'n Sesde gemeente, Springs, het aansoek gedoen om ook by ons kerkverband aan te sluit. Ons is dus 'n groeiende kerkverband!

Ons wil graag van hierdie geleentheid gebruik maak om ons gemeentes aan julle voor te stel:

VGK Pretoria

Erika Ros

Hallo daar. Ek is Erika Ros, 23 jaar oud, lid van die VGK Pretoria en wil graag die jongmense van hierdie gemeente aan julle bekend stel.

Die VGK Pretoria is die oudste gemeente en het verlede jaar sy 50ste bestaansjaar gevier.

Ongeveer 80 jongmense (ouderdom 16 - 26) is deel van die gemeente. Daar is 4 bybelstudie verenigings, (3 op Dinsdagaande en 1 op Sondagoggende na kerk). Geldinsamelings-aksies word gereeld geloods om fondse in te samel vir die jaarlikse jeugkongres soos om motorvensters by straathoeke te was. 'n Paar

jaar terug is 'n jeugkoor en studentevereniging gestig.

Ongeveer die helfte van die jongmense gaan studeer nadat hul klaar is met skool. Baie gaan 'n jaar oorsee (veral na Nederland) om te au pair of ander werk te doen – die meeste kom terug, hoewel ons al 'n hele paar “verloor” het.

Oor die algemeen lewer die jeug 'n positiewe bydrae in die gemeente, onder andere deur hul betrokkenheid by evangelisasie, sending, basaar, ens. Stokperdjies van individue is goed soos staptoere, fietstogte, bergklim – onlangs het 'n klomp selfs

gaan bridge-jump! Ek dink ons kan die Here dank vir so 'n oulike klomp jongmense bymekaar.

Voel vry om vir een van die volgende mense te kontak indien jy van plan is om ons kant toe te kom:

Wilma Lubbinge
28ste Laan 892
RIETFONTEIN 0084
Tel: +27-12 331-0093
Epos: hilko@lantic.net

Gerrit Kamphuis
Sel: 082785 6247

VGK Kaapstad

Die Vrye Gereformeerde Kerk in Kaapstad is geïnstitueer op 2 Maart 1952. Daardie tyd was daar ongeveer 20 lede. God werk met sy kerk. In begin 2000 is daar ongeveer 357 lede waarvan 216 belydende en 141 dooplidmate is.

Ds. E. Viljoen dien as Predikant in ons gemeente. Hy was vantevore predikant te Vanderbijlpark, van die Nederduits Gereformeerde Kerk Ooslig. Nadat hy as predikant geskors is het hy oorgekom na die Vrye Gereformeerde Kerke. Na 'n proses van oriëntasie en eksaminasie het ons hom beroep. Na

aanvaarding het bevestiging op 27 Augustus 1994 plaasgevind. Tot vandag toe word die woord deur hom hier verkondig.

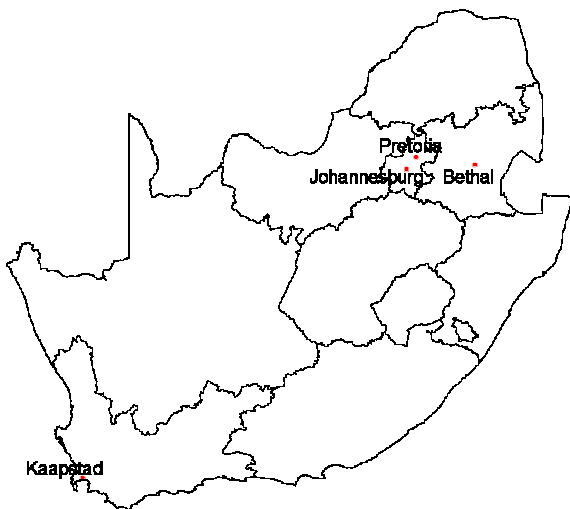
Verder bestaan daar 'n sending gemeente in Belhar, waar Dr. J.A. Breytenbach, sending predikant in diens van die VGK Kaapstad, werksaam is. In Belhar is nog nie 'n gemeente geïnstitueer nie. Ongeveer 76 lidmate waarvan 45 belydende en 31 dooplidmate, woon die eredienste by.

Verder bestaan daar nog heelwat verenigings en komitees waarvan die Jeugvereniging “Rehobot” deel uitmaak. Ons dank die Here vir die gemeentelike lewe wat ons binne dit alles kan geniet.

Kontak persone:

Peter Raimond
Sarel Cillierstraat 14, Oakdale
BELLVILLE 7530
Tel: +27-21 948-8423

Lieneke Eefting
Assegaibosstraat 2, Amandelrug
KUILSRIVIER 7580
Tel: + 27-21 903-5211
Epos: lieneke@xsinet.co.za

VGK Johannesburg

Eunice Boessenkool

Ons gemeente is gesetel in Johannesburg, en gestig in 1957. Ons eerste dominee, Ds. W. Boessenkool (nou afgetree), bly steeds hier tussen ons. Die kerkgronde het reeds twee maal verskuif in die afgelope paar jaar. Die eerste skuif was van Auckland Park na 'n skoolsaal, en die tweede na 'n kleinhoewe met 'n skuur. Die skuur is in 'n kerkgebou verander, en die skape op die kleinhoewe is verruil vir Christene, met die Here as ons herder!

Die gemeente bestaan tans uit 114 lede, en hoop om te groei in die komende jare. Ons het drie verenigings. Daar is 'n ouer groep met nege lede, van wie almal vier-en-twintig jaar en ouer is. Dan is daar die tweede vereniging wat bestaan uit tien lede wie se ouderdomme wissel tussen sestien en drie-en-twintig. Die ouer groep se lede is basies almal jong werkendes, terwyl die tweede groep skoliere en studente bevat. Die derde groep bespreek die verbondsbelofte en ander onderwerpe wat uit die vergaderings van bogenoemde groepe voortspruit.

Ons het twee dienste op Sondag, een om 9:30 en die tweede een om 17:30. Op die oomblik het ons nog nie 'n dominee om ons voor te gaan nie, maar ons werk aan die saak en hoop om binnekort een te kan beroep.

Die aktiwiteite van die tweede vereniging vir hierdie jaar is onder andere:

1. Om 'n eie vergaderruimte te vind en dit so leefbaar as moontlik te maak.
2. 'n Kamp waar ons ons vriende gaan uitnooi sodat hulle kennis met ons geloof kan maak.
3. 'n Tweeweeklikse vereniging te hou, waar onderwerpe wat 'n Christen se lewe direk beïnvloed, bespreek gaan word.

Ons geniet die kontak met Pretoria en Kaapstad se verenigings, en wil ook graag met ander groepe van reg oor die wêreld kommunikeer. So hou ons in

gedagte, ons sal dit verwelkom om binnekort van julle te hoor!

Die kontakpersone vir die groepe is soos volg:

Eerste en Derde groepe

Dirk Bijker

Lucas Bullweg 1

DISCOVERY 1709

Tel: +27-11 763-2660 (Huis)

Epos: dbijker@supfurn.co.za

Tweede groep

Talita Boessenkool

Postnet suite 8

Privaatsak X11

HONEYDEW 2040

Tel: +27-11 795-1361 (Huis)

Epos: b_talita@hotmail.com

VGK Bethal

Arnoud van den Bout

VGK Bethal is 'n gemeente wat ontstaan het nadat daar afgeskei is van die Nederduits Gereformeerde Kerkverband in 1995. Die gemeente het einde 2000 bestaan uit 97 lede waarby intussen weer twee gesinne gevoeg is. In die begin was daar groot stryd om die regte beeld aan die direkte omgewing uit te straal, aangesien heelwat gerugte na die afskeiding die rondte gedoen het.

Dominee Pieter Nel is 'n inspirerende voorganger en 'n klein maar ywerige kerkraad staan agter hom. Die gemeente se aktiwiteite bestaan kortliks uit Bybelstudies, katechese, jeugvereniging, geldinsamlingsaksies en vrouediens projekte.

Die kerk is redelik afgeleë van die gemeentes in Gauteng. Bethal is ongeveer 170 km suidoos van Pretoria geleë.

Om op te som - 'n klein en gasvry gemeente, strydend teen die wêreld se invloede in 'n mooi dorpie in Mpumalanga.

Kontakpersone:

Ds. Pieter Nel

Du Plooy straat 80

BETHAL 2310

Tel: +27-17 647-6693

Epos: rufusnel@cis.co.za

Arnoud van den Bout - Jeugleier

Tel: +27-17 81-7542

VGK Pretoria-Maranata

Frans Hagg en Cora Visser

Ons gemeente is gestig op 6 Julie 1997 nadat die Pretoria gemeente te groot geword het om doeltreffend te funksioneer. Die kerk bestaan uit 328 lidmate waarvan 201 belydende lede en 127 dooplidmate is. Ons wil julle graag bietjie meer vertel oor die jeug van 16 jaar en ouer.

Die jeug bestaan hoofsaaklik uit skoliere en *arm* studente en hier en daar 'n *ryk* werkende. Hulle vorm dus saam 'n jong bondel vriendelike en interessante mense.

Daar word verskeie aktiwiteite deur die jeuglede onderneem. Ons wil julle graag 'n weekprogram van die gemiddelde jeuglid gee.

Sondag gaan ons almal twee keer kerk toe en die helfte van die jeug het dan Sondagaande vereniging by die inleier se huis. Na vereniging kom die hele jeug dan, saam met die jeug van Pretoria gemeente bymekaar vir 'n gesellige koffiedrink.

Dinsdae het die ander helfte van die jeug vereniging by die kerk, waar die Bybel en ander relevante onderwerpe bespreek word om ons geloofsluwe te verryk en te verbeter.

Woensdae is daar katkisasie in die middag en die aand. Jeugkoor "Adoramus" bestaan nou 'n jaar en bestaan uit ongeveer 20 entoesiastiese jeuglede wat Woensdagaande singend deurbring.

Verder is die jeug ook betrokke by o.a. Bybel en lektuur verspreiding, veral in Afrika tale, aan die publiek. Hierdie aktiwiteit word deur die evangelisasie kommissie gereël.

Die tradisionele jeugkongres aan die einde van elke jaar word hierdie jaar deur die jeuglede van ons gemeente gereël. Die Kongres bestaan uit 5 dae waar daar werksinkels oor ons geloof aangebied word en ander sosiale aktiwiteite plaas vind. Hierdie jaar se Kongres word beplan vir Dinsdag 18 - Saterdag 22 Desember. Die onderwerp is "Kinders van God in Afrika." Dit belooft 'n skitterende kongres te wees! Ons hoop om julle almal daar te sien!

Kontak ons gerus vir verdere inligting:

Frans Hagg
Lawsonlaan 1334
WAVERLEY 0186
Tel: +27-12 332-2946
Epos: fhagg@student.up.ac.za

Cora Visser
Dunwoodielaan 1380
WAVERLEY 0186
Tel: +27-12 332-2948
Epos: jrvisser@global.co.za

Geografie

THE GEOGRAPHY OF AUSTRALIA

Kristy Gunnink

It is difficult to give a written description of our country, and the region we live in. Words will hardly do justice to the feelings you have for your own home and place. Still, I'll give it a go!

Western Australia is Australia's largest state, covering 2 527 633 square kilometers, which is about 1/3 of the Australian continent. This vast area has a great range of features, from desert to forest. There is no doubt that our state is very beautiful. We call ourselves the "Wildflower State", and the name is self-explanatory: we have a huge range of wildflowers.

Despite its size, Western Australia actually has a very small population: less than 0.5% of the total population of Australia. As a result we have many areas which appear empty when you travel through them. For many of us, a favourite holiday is a trip "Up North", to the Northern half of the state. On a trip we enjoy watching the scenery change from the green sloping fields of farms in the area just North of Perth, to the kilometers of empty land, where the land is totally red, and the greenery is only small

bushes. Many people drive up along the coast and spend a few weeks on the beaches, enjoying the crystal clear water, and pure white sand. Others choose to go inland and spend a lot of time wandering through some spectacular gorges and waterfalls. But a holiday like that is not the sort of thing we do every day.

Our churches are situated in the Southern corner of Western Australia. We experience a mild climate, with wet winters and warm, dry summers. Perth and Albany are both located on the coast, and the ocean determines many of the activities we do. With plenty of beaches close by we spend a lot of time swimming, fishing, etc in the summer, though in the winter we stick to beach walking! Between Perth and Albany there is very attractive coastline, and we enjoy holidaying "down South", as we call it. Also between Perth and Albany, but more inland, there is some very beautiful forest – totally different from forests in Europe! – and these attract a lot of bushwalkers.

I can't tell you a lot about Tasmania. Although I was born there, our family moved to Western Australia before I was old enough to remember anything. Still, books and photos testify to Tasmania's natural beauty. There is plenty of rugged coastline, and big areas of mountains and forests. Tasmania also has a lot of beautiful old buildings, (though I guess "old" in Australian history is rather young for European history.)

There is no doubt that in Australia we are blessed with a lot of beautiful scenery, and it has been the subject for many poets and songwriters. To fully appreciate it all though, you will just need to come and experience it for yourself!

CANADA - 'A MARI USQUE AD MARE'

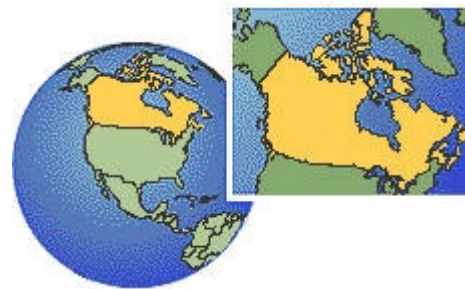
Sharon Meerstra

The Latin words that grace the Canadian coat of arms translate "From Sea to Sea." The words, chosen from Psalm 72:8, aptly describe the vastness of our country: from the Pacific Ocean on the west coast, to the Atlantic Ocean in the east, with nearly 10 million square kilometers of land and water between.

To truly appreciate the boundless variations in geography that exist in Canada, one would need to spend volumes of writing on the topic. Understand, then, that I could never hope to describe such beauty in one article! After a brief overview, I will describe the regions in which most of our Canadian churches reside. For a much more comprehensive composition, and to use an interactive map of Canada, visit: http://142.206.72.65/04/04_000_e.htm

Canada consists of ten provinces and three northern territories. Water makes up about one-tenth of the country; forests extensively cover the country. Great mountains tower over the western portion (approximately one-tenth of the country), while lower mountain ranges can be found in the east. Natural resources are abundant in Canada; forests, minerals, farmland and fishing are all utilized. Vegetation and climate differences are extensive and differ greatly from region to region. In short, Canada is a land of rugged beauty, vast dimensions, and varying terrain.

The western-most province in Canada is British Columbia. It consists of about 10% of Canada's landmass, and is covered in immense mountain ranges. The vegetation consists typically of firs, hemlock, and alder. Fishing and logging are two big industries in BC, with agriculture and tourism also making up a significant proportion of the income. The Lower Mainland, where most of our churches are situated, has an average temperature of nine degrees Celsius, with a mean temperature of 15° in summer, and 3.5° in winter. It is characterized by mild winters, warm summers, and a lot of precipitation ~ up to 2000 millimeters per annum! However, wet days are forgotten when the sun shines and the mountains are visible...God's creation at its finest! The population in the Lower Mainland (including Vancouver) is 1 810 000. Other noteworthy features in the valley include the great Fraser River, and its close proximity to the USA, the Pacific Ocean, and mountains, which allow such activities as hiking, skiing, climbing, camping, exploring, sailing, scuba diving and any other

outdoor adventure. Churches in the Lower Mainland include Surrey, Willoughby Heights, Cloverdale, Aldergrove, Abbotsford, Langley, Yarrow, and Chilliwack. Other churches in British Columbia include those in Vernon (central BC), Houston, and Smithers (northern BC).

The province to the immediate east of British Columbia is Alberta. Canadian Reformed Churches exist in six different locations in the province, with two churches in Edmonton, and one in Neerlandia, Barrhead, Calgary, Taber and Coaldale. The province is characterized by receding mountains and foothills in the west, forests in the north, and plains (prairies) covering the rest of the province. Although temperatures and vegetation vary a great deal from north to south, the average temperature of central Alberta is approximately zero degrees Celsius, with a mean summer temperature of 15° and winter temperature of -15° (the winters are not for the faint-hearted!). Annual precipitation is about 500 millimeters. Due to its more northern proximity, winters are longer and colder, and much of the precipitation comes in the form of snow. The forests consist of both coniferous and deciduous trees, with pine, balsam, aspen and birch dominating. Much of the province is devoted to farmland and agriculture, as the soil and topography of the land is conducive to such work.

The geography of the two provinces to the east of Alberta, Saskatchewan and Manitoba, are similar to that of Alberta. While we have no churches in Saskatchewan, we have four in Manitoba, two each in Carman and Winnipeg. The climate is somewhat similar to that of Alberta (cold winters, but warmer summers); there are no mountains visible, but rather flat prairie land as far as the eye can see. Agriculture is the main activity. The prairies (made up of Alberta, Saskatchewan, and Manitoba) vary hugely in geography from British Columbia, but excel in their own beauty.

To the east of Manitoba is Ontario. It consists of nearly 11% of Canada's landmass. More than 15% of the province is covered with water, as Ontario boasts five of the bigger freshwater lakes in the world, the Great Lakes. Most of our churches reside in the southern neck of the province around these lakes, where agriculture and farming make up about 65% of the area, and the other 35% is urbanized. The population in the area is nearly four million

people. The vegetation is typically mixed, with beech, maple, walnut and hickory dominating. The average temperature is eight degrees Celsius, with a mean summer temperature of 18° and a winter temperature of -3°. The region is characterized by hot, humid summers and long, cold winters; annual precipitation falls at about 800 millimeters, with most of this coming in the form of snow. Most of the region is fairly flat, although northern Ontario is more rugged and hilly. We have many churches in Ontario, located in Burlington (three), Flamborough, Ottawa (in eastern Ontario), Toronto, Brampton, Elora, Fergus, Grand Valley, Guelph, Orangeville, Owen Sound, Ancaster, Attercliffe, Chatham, Hamilton, Kerwood, Lincoln, London, Rockway, and Smithville.

This immense country is both rugged and developed, old and new, untouched and exploited, but incredibly beautiful in its vastness. To see Canada at a glance, visit http://142.206.72.65/04/04_000.e.htm, and to discover more about the country, go to Statistics Canada at <http://www.statcan.ca/english/Pgdb/>. There is much to experience and enjoy, and I encourage you to see for yourself!

SUID-AFRIKA – 'N WÊRELD IN EEN LAND

Rinus Kamphuis

Suid-Afrika is 'n nasie van uitsonderlike skoonheid en kulturele diversiteit. Die land is - soos mens kan verwag - aan die suidelike punt van Afrika geleë.

Suid-Afrika is een van die mees afwisselende lande van die kontinent betreffende sy geografie. Panoramas wissel van die golwende, vrugbare vlaktes van die hoëveld en die uitgestrekte savannes van die Noordelike Provinsie tot die Kalahari woestyn en die pieke van die Drakensberge.

'n Pragtige kuslyn omring die meeste van Suid-Afrika se 1,2 miljoen km², met die warm Indiese Oseaan aan sy oos- en suidkus en die koue Atlantiese Oseaan in die weste.

Suid-Afrika is ook die eenaar van sommige van die wêreld se bekendste wildreservate: die Kruger- en Kalahari Gemsbok Nasionale Parke. Hierdie parke is bekend vir hul groot verskeidenheid natuurlewe, en natuurlik ook die sogenaamde "Big Five"; naamlik die leeu, olifant, luiperd, renoster en buffel.

Afgesien van die feit dat daar 'n opmerkbare verskil is tussen die onderskeie gebiede en omgewings, is 'n aangename klimaat gedurende die hele jaar teenwoordig.

Suid-Afrika het 'n veelrassige bevolking van naastebly 43 miljoen inwoners. Die populasie bestaan vyf-en-sewentig persent uit swartmense, ongeveer vyftien persent is blank en die oorgeblewe tien persent is mense van gemengde en Asiese oorsprong (Kleurlinge, Indiërs ens.).

Die swart bevolking bestaan uit verskillende etniese groepe, waarvan die Zulu-, Xhosa- en Tswana-groepe die grootste is. Die blanke deel van die populasie praat hoofsaaklik Afrikaans ('n taal soortgelyk aan Nederlands) en Engels. Die oorgrote meerderheid blanke Afrikaners is afstammeling van Nederlandse, Franse, Duitse en Britse setlaars wat vanaf 1652 die land binnegekom het.

Die rasseverdeling in die land was tot onlangs toe nog deel van die regering se amptelike Apartheidsbeleid. Alhoewel die regering, na uitgerekte teenkating, protes en internasionale ekonomiese sanksies begin het om die wet in 1989 uit te faseer, heers daar steeds rassisme en rasse-ongelykheid.

Suid-Afrika is ekonomies die mees gevorderde, en daarom ook die mees welvarende land van die kontinent. Juis as gevolg hiervan word Suid-Afrika soms ook as die "Poort van Afrika" beskryf.

Die ekonomie is egter nog steeds baie afhanklik van Suid-Afrika se rykdom aan verskeie minerale soos byvoorbeeld goud, diamante, platinum, steenkool en ystererts; asook die uitvoer van hierdie primêre industriële produkte. Die vervaardigingssektor van die ekonomie is besig om te groei, en die dienstesektor beslaan die grootste deel van die algehele ekonomiese aktiwiteit. Suid-Afrika het 'n goeie infrastruktuur wat die ekonomie ondersteun,

met goeie en betroubare metodes en redelik goeie telekommunikasienetwerke.

Suid-Afrika is egter nie 'n land sonder enige ingewikkelde sosio-ekonomiese probleme nie. Een van die grootste redes tot kommer is die hoë HIV/VIGS infeksietempo, wat op ongeveer 10-35% van die totale bevolking geskat word. Ander probleme sluit 'n hoë werkloosheidsyfer en 'n lae ekonomiese groei in.

Die drie hoofstede van Suid-Afrika is: Pretoria as administratiewe hoofstad, Kaapstad as uitvoerende hoofstad en Bloemfontein as geregtelike hoofstad. Daar word egter na Johannesburg verwys as die ekonomiese sentrum van Suid-Afrika, as gevolg van die verskeie groot industrieë (mynwerke ens.) en die groot konsentrasie inwoners.

Hierdie artikel is 'n kort, opsommende bekendstelling van Suid-Afrika. Ek hoop dit sal 'n duidelike beeld van die omgewing van die Vrye Gereformeerde kerke in Suid-Afrika weergee, asook die Bybelse en evangeliese verantwoordelikhede wat ons as Christene in die land moet aanvaar.

Sending

AUSTRALIA: COMMUNION OF SAINTS IN MISSION WORK

Kevin Michael Swarts

I recently had the privilege to travel to West Timor, Indonesia. This beautiful part of the world is very rich with Christ-centred mission work. Right from its early beginnings, the people of West Timor have been exposed to the preaching of Christ. Even today, mission work in Indonesia is very much alive.

I went to West Timor mainly for my personal enjoyment and experience, but at the same time I also hoped that the local people there could benefit from this communion of saints. Together, as God's children, we can appreciate the things we share in common.

Today's experience teaches us, that to supply the mission fields with only financial gifts is a very ineffective way of achieving our mission objectives. Flooding a primitive society with loads of cash does nothing for solving the needs within the community. As fellow Christians, some of the most effective help we can provide, is through prayer and the communion of saints.

The culture of West Timor is different to our western culture. In the western world our culture is based on reason. Man's feelings and emotions are often left

out. However in Indonesia interaction between people is more considerate to one another's feelings.

The people I met were keen to serve God and the youth have a strong desire to actively carry out their duties towards God and their neighbour. Western youth could make a difference by providing them with information and ideas on how we serve God from our home. They desire also to learn the English language and therefore would appreciate any communication with the western world.

New technology-related products and services, like the Internet, advanced communications, cheaper air travel, electronic funds transfer etc, could mean new ways of dealing with people in remote or distant areas. By using these technologies, many opportunities become available in sharing the wonderful gifts God has given us.

These developments give us a good opportunity to encourage and support one another by various forms of literature. I noticed that they would like more Christian literature such as the *Una Sancta/Contender*, *Clarion*, *Perspective* or other magazines and books. From our position we may be

able to assist in this need of our brothers and sisters in Christ.

The communion of saints needed for mission work challenges the way in which we can use our God-given gifts. God has blessed us with many skills and abilities that we can use for the communion of saints. Romans 12 lists these spiritual gifts as prophecy, ministry, teaching, exhortation, giving, leadership and mercy. Can we use the technological advances of today, together with our spiritual gifts, for the benefit of Christ's church in the mission fields?

If we can find practical ways in which to use our spiritual gifts through the use of today's technology then we would be able to apply the communion of saints to increasingly new levels. This can create opportunities for spreading the gospel and building Christ's Church.

It is always going to be a real challenge to find practical ways to use our gifts for mission support. Often we do not know how or what we can do. This can be very frustrating, because even if we want to

use our talents, sometimes we can't find an opportunity to help others. It is also a challenge for mission workers, and others involved in mission work, to show the youth ways in which we can make a difference to the spread and development of Christ's church.

The youth are usually the energetic and easily motivated members of a congregation. This puts us in an excellent position to do something for mission work. If we can use the guidance and wisdom of the older members as well as the energy and motivation of the youth, we, in Christ, can accomplish great things.

We should also remember that every bit of effort helps, for "*Who despises the day of small things?*" (Zechariah 4:10). Even if our efforts may seem small and pathetic, God measures our hearts.

As youth we have a possibility of using our gifts together with today's technological advances, to support mission work so that Christ's name may be promoted in all corners of the world.

MISSION INDIA

Robyn Koens

Picture this: a quaint village of some 100 people living in mud huts with palm leaf roofs, naked children playing in the dirt, adults tending to rice paddies or quietly embroidering exotic fabrics in the sultry heat. It is a small, non-descript village in South India, just like thousands of others. The people quietly go about the daily grind of eking out a living, steeped in the traditions of thousands of years of Hindu culture. The twentieth century seems to have hardly touched these simple people, save perhaps for the wooden wheels on their oxcarts being replaced by rubber tyres. Nothing much changes here.

But wait a moment. A new building has been erected on the far end of the village. And in a small number of huts the pictures of Hindu gods have disappeared. Now songs are being sung and a new vocabulary is being learned. The village priest has refused to carry out his duties and is listening to the Word of the only true God. And up to three times a week a man comes from the city to visit the village. What do these changes mean?

The man's name is Brother Jacob - he is a mission worker sent out by the Free Reformed Church of Mount Nasura in Western Australia to spread the Gospel of Christ to his fellow countrymen. He has been working for two years and God has blessed his

labours tremendously. As well as in the village where a group of about 40 faithfully attend gatherings, there is also a group in the city of Chennai - formerly Madras - and a number of families in other villages regularly meeting to hear the Gospel preached.

This work is of course not without its trials. Our Brother Jacob has been threatened with physical harm. In one of the villages a member of the group has had his house burned down. There have been a number of discouragements, disappointments and sorrows. But with thankfulness to our Heavenly Father and trust in His sovereignty we can look beyond these setbacks and realise His overflowing goodness in that His Name can be spread throughout the world.

There are so many examples of His blessings and working. There is the young man from a village who, overhearing Brother Jacob discussing Jesus, asked him to visit his village, leading to a group of some 40 people gathering regularly to hear the Gospel. There are the children memorising up to 100 Bible verses. There is the refusal to join in big Hindu festivals despite considerable pressure to do so. There are people who would rather lose their job than miss Sunday gatherings. There are the people being

denied government grants and privileges for the sake of being Christian. And the list goes on.

It has been a great blessing to be able to work with an indigenous person who knows the language and

customs of his country. And we in Mount Nasura count it a great privilege to be able to support and be involved in the spreading of the Gospel in this small part of India.

MISSION WORK IN PAPUA NEW GUINEA - LAE

Wayne van der Heide

Papua New Guinea (PNG) is a name that arouses the imaginations of many. To some it is an amazing tropical Paradise, filled with an exotic and diverse range of plants and animals. To others it is a country struggling to come to grips with the 21st century; a country attempting to balance its native and colonial past with the modern, technological world around them. It is recognized by many to be one of the world's last frontiers. As late as the 1930's, tribal groups were found who had had no previous contact with the modern world. This is one of the reasons why many denominations from all over the world, have made PNG the focus of their missionary efforts. It would not be unreasonable to suggest that Papua New Guinea is one of the most missionised countries in the world. A number of congregations from the Free Reformed Churches of Australia are also involved in spreading the Good News in this country. They have a wonderful and challenging opportunity to spread the true and full gospel of Jesus Christ, in obedience to the command Christ gave to his Church (Matthew 28:19-20).

The Free Reformed Church of Armadale is the Sending Church for mission work carried out in Lae, a port city on the northeast coast of PNG. It works in cooperation with the Free Reformed Churches of Byford, West Albany and the work is supported by the Free Reformed Churches of Kelmscott, Launceston, Legana, and West Kelmscott. While Armadale is not the original sending church it has continued the work begun by Albany. Contact was established with Lae in 1992 when Rev Bosch, then minister of Kelmscott, met a church member, who lived in Lae, while he was visiting the church of Port Moresby.

Since then the congregation in Lae has grown. At present there are 17 communicant members, 20

children and 1 non-communicant member. Many of the men in the congregation are from West Papua and are thus very aware of what is happening in Indonesia at this present moment. The women on the other hand are from Lae or the surrounding districts. Regular church services are held, as well as catechism instruction and Sunday School for the children. An evangelist, by the name of Bob Bouway, leads the services held every Sunday. The congregation in Lae is supported both financially and by regular visits from ministers from the Free Reformed Churches of Australia. During these visits the congregation also has opportunity to celebrate the Lord's Supper and, if necessary, Holy Baptism.

At present the work in Lae is progressing well. While numbers in the congregation have not increased dramatically the evangelist and the members are committed to the Reformed doctrine. They value its depth and riches especially when it is compared to the shallow teachings of other churches around them. At the moment the Mission Board is looking for a mission worker and missionary to assist the work in Lae. It is hoped that these persons will strengthen the work in Lae and that, God willing, perhaps the wonderful Light of God's Word can shine even brighter in this beautiful country.

Many years have passed since Jesus walked on this earth. Yet His words recorded in Matthew 9:37 are still relevant. *"The harvest truly is plentiful, but the laborers are few. Therefore pray the Lord of the harvest to send out laborers into His harvest."* Please do that my friends. Also pray that God will bless the congregation in Lae, that if He wills, it may grow and prosper and cause His Word to shine brightly in Papua New Guinea.

SENDING IN DIE KAAP

Aangepas uit Pro Ekklesia (Feb 2001)

Daar word grotendeels in twee gebiede sendingwerk gedoen: Belhar en Wesbank. In Belhar, wat so 30km noord van Kaapstad geleë is, word al ongeveer 20 jaar sendingwerk bedryf. Aan die begin van die ontwikkelinge is daar kerk gegaan in 'n ander

Die Ollielamp Jaargang 5 nr 3

kerkgemeenskap se kerkgebou, maar dit was nie te lank voor hulle 'n eie kerkgebou gekry het nie.

Op die oomblik is ds Breytenbach daar werksaam, en bly die kerklidmate se getal redelik konstant. Belhar

April / Mei 2001

en omliggende dele is hoofsaaklik bevolk met kleurlinge wat in armoede leef en baie probleme daaglik in die gesig staar. Die meeste mense is ook werkloos.

'n Nuwe gebied waar God se woord versprei word, is Wesbank. Vroeg in die jaar 2000 is daar begin rondsoek vir geskikte sendingsgebiede. Ds. Nicholson wat betrokke sou wees by die nuwe sendingveld, het by verskillende Munisipaliteite oor ontwikkelende gebiede gaan navraag doen. 'n Behuisingsnood is in Wesbank, wat tussen 'n snelweg en Kuilsrivier lê, opgemerk. Daar word tans 5800 huise gebou, met 19 kerkpersele en 17 crèche persele. Die inwoners is van verskillende woonareas afkomstig en is dus ontwortel. Sodoende bevind hulle hulself sonder 'n geestelike heenkome. Ds. Nicholson werk nou in hierdie area met die oog op kerkplanting. Die inwoners verwelkom die besoeke en sommige van hulle toon belangstelling om hulle by die kerkverband van die Vrye Gereformeerde Kerk te voeg. Ds. Nicholson hou sedert 14 Januarie elke Sondag dienste by die huise van die inwoners. Aangesien die huisies bitter klein is, kan daar nie meer as vier gesinne (7-9 volwassenes) per geleentheid geakkommodeer word nie. Dienste word in die oggend en die middag gehou, en weeklikse

rotasie van huis tot huis vind plaas. Tot dusver is daar 26 volwassenes wat besoek word. Van hierdie mense wat reeds besoek is vertel spontaan aan ander mense van die kerk en sodoende brei die werk uit.

'n Kategesekursus is aan die belangstellendes bekend gestel en die kursus word Woensdagaande by twee verskillende punte aangebied, met die oog op toelating tot die kerkverband. Die prediking sluit baie nou aan by die kursus en die boodskap is daarop gerig om die voornemende lidmate aan die hand van die Woord en belydenisgeskrifte te begelei in hulle geloofslewe.

Daar word beoog om so spoedig moontlik 'n gebou op te rig. Gedurende die week sal dit gebruik word vir 'n crèche waarvoor daar 'n baie groot behoefte is. Die doel is om die kinders van kleins af langs die weg van die Gereformeerde onderwysbeginsels op te voed. Op Sondag sal die gebou benut word vir die hou van eredienste, sowel as vir kategese.

Dit is wonderlik om te sien hoe God se hand ook hier gewerk het en die sendingwerk so seën. Ons bid ook vir ds Nicholson en ds Breytenbach dat hulle krag mag kry vir die werk wat hulle doen, en dat dit verdere vrugte mag afwerp.

SENDINGWERK IN EN OM PRETORIA

Axel Hagg

“Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld.” - Matt. 28:19-20

Die Vrye Gereformeerde Kerke van Suid-Afrika het aan God se stem gehoor gegee deur die evangelie aan hulle swart bure bekend te maak. Hierdie sendingwerk het al in 1964 begin en het sindsdien gegroei. Die gemeente Pretoria-Maranata is tans besig om sendingwerk op twee verskillende velde rondom Pretoria te koördineer.

Die eerste veld is die Mamelodi en Nelmapius gebied. Dit is twee woongebiede wat oos van Pretoria geleë is. Die sendeling wat op die oomblik in hierdie area diens doen, is ds Bosman. Die gemeente van Mamelodi sal DV in die nabye toekoms as onafhanklik gereken word. Hulle hoop om Tebogo Mogale as hul predikant te beroep. Hy is 'n student wat onlangs sy teologiese studies deur Mokhanyo Theological College (MTC) voltooi het.

Die tweede veld is Soshanguve, 'n groot woonbuurt noordwes van Pretoria. Ds de Visser en ds Boersma

is beide hier werksaam. Hierdie gebied bestaan uit drie gemeentes naamlik Soshanguve Noord, -Suid en -Sentraal. Die gemeente in Soshanguve Noord sal ook DV binne die volgende jaar selfstandig raak. Hulle beplan om Peter Mogagula as hul leidsman te beroep. Hy het ook onlangs sy teologiese studies aan die MTC voltooi.

Twee ander teologiese studente, Jerry Mhlanga en Sam, assisteer die sendelinge in hulle werk. Die koördinerende van die sendingwerk geskied deur 'n plaaslike sendingskommissie, en word hoofsaaklik deur die Gereformeerde Kerke in Nederland gefinansieer.

Die merkbare groei na selfstandigheid in die sendinggemeentes is iets waarvoor ons baie dankbaar mag wees. Hierdie ontwikkeling sal egter ook verskillende veranderings in ons kerkverband teweeg bring aangesien die sendinggemeentes op ons voorstoep is. Al praat hulle 'n ander taal, en al het hulle 'n verskillende kultuur, is ons almal steeds in Christus een.

Die vraag van hoe die swart gemeentes uiteindelik in ons kerkverband opgeneem sal word, is nog steeds van toepassing. As jeug is ons tans besig om verskillende maniere waarop ons hieraan deel kan word te ondersoek. Al ons gemeentes se jeug is immers die kerkleiers van die toekoms?

Aktueel

YOUTH ACTIVITIES IN AUSTRALIA

Andrew van Burgel

In addition to attending church and other church activities, the youth from the Free Reformed Churches of Australia organise regular study and social events for themselves. Each church has a youth Bible study society, most of which meet weekly on Friday night. These meetings typically go for about one and a half hours with discussion groups of about 15 males and females from the ages 16 to about 25. The youth take turns in preparing an "introduction" - a written paper on the Bible chapters to be discussed. The meetings are organised and chaired by the youth.

On the social side, the youth from each church typically organise several events each year and many

have an overnight camp on the long weekend in early March. In addition, the youth from the Western Australia churches take turns in organising bi-annual "congresses" - a weekend of discussions and activities. These occur on the long weekends in April (Albany) and late September (Perth) and typically about 200 youth attend.

In January 2001 a special youth convention was organised in Perth in which most of the Tasmanian youth also attended. This was a great success and the intention is to have a similar event in Tasmania in 2003, the Lord willing.

CONVENTION 2001... REFLECTIONS

Jacinta Pleiter

On the 4th of January 2001 the big event to which Free Reformed youth Australia-wide (+) had been eagerly awaiting finally arrived. **Convention 2001** - a great opportunity for Christian fellowship and interaction with youth of the same faith. The event promised five days of challenging discussion and Christian entertainment, and indeed God certainly blessed the event, granting all participants a large banquet of spiritual food and much enjoyable socialising.

We were privileged to have international guests in our midst, including a speaker from our Canadian Reformed Sister Church. The talented **Rev. Stam** took the opportunity to come to Australia and speak to us on the topic of **Bold Love**. Everyday, excluding Sunday, when we attended the worship services, Rev. Stam addressed different aspects of Christian love:

- Love as a calling;
- Love as a gift;

- Love as an experience; and
- Love as a triumph.

The topic of bold love was explored as follows:

Rev. Stam delivered a speech to us in the Armadale Church building. Afterwards, refreshments were served - then discussion proceeded. This took place in two parts at the School. First we discussed the topic and speech, then changed rooms and each participant reported on the previous discussion. Back at Church, Rev. Stam discussed any questions that were brought up. This system of discussion was new and thanks to the good cooperation of everyone it proved to be a very beneficial way to discuss Christian topics.

As to the content of the speeches and our discussion, this is what we discovered...

Love as a calling - 1 John 4: 7-21

Rev. Stam focused on 1 John 4:7-21. God is love (4:8,16) and He shows His love to us sinners (a marvel! John 3:16). We are, therefore, called to love God and our neighbour (Matthew 22:36).

One discussion question asked 'How do you assure someone that God loves them (thinking of those believers who have committed a sin they consider God will not forgive)?' Rev. Stam suggested we first find out why that person believes that God doesn't love them - is it because of sin (i.e. they want to continue in their sin) or a lack of faith? From there we may address the situation better, with prayer and Biblical witnesses (i.e. reading the Word).

Love as a gift - 1 Corinthians 13

To receive love, we must stand in the flow of God's love, which involves attending Church physically and spiritually. Love is the most excellent way to serve God (1 Cor. 12:31). We also looked at love's characteristics.

We dealt with the question 'Is love an emotion?' Rev. Stam described love as a gift, the fruit of the Holy Spirit, a spiritual power, and a motivator. He said love does have emotional aspects but 'emotion is not the measuring stick of love.'

Love as an experience - Romans 12:9-21, 13:8-14

Love has power. It affects us all and it must show. We're different to the world in that we reflect the love of God. People see this but they should not get the impression that we are better, different - yes, but not better (a point Rev. Stam brought up again in the later meeting on 'Covenant and the preaching' Tues. 23rd January).

We looked at the different words for love. Agape (a-gap-ay) has Christian usage, it's love from a heavenly source. If our agape is running out we need to turn to God. Rev. Stam also briefly mentioned sexual love - a beautiful gift of God, so misunderstood today.

Have you heard the saying 'love is give and take'? Rev. Stam brought this up and highlighted the wrong attitude that it may produce. He said a better and more correct version is 'love is give and RECEIVE'. Love is a debt. No one owes us love that we may 'take' it. Our duty is to love God and our neighbour (Mt. 22:37-40). Our attitude in giving love must NOT be to take love. There should be no 'hidden agendas' (Rev. Stam) in our love. It must be genuine (Rom. 12:9 RSV).

Love as a triumph - Romans 8: 28-39 & Ephesians 3: 14-21

Love conquers all. Looking forward, we know that there will be total love, but now we view a reflection of that love. Christ's love was so powerful that He went through hell for us sinners. Thus we should be rooted and *established* in love (Eph. 3:17). The triumph of love can be seen in biblical examples, especially between Paul and Mark (look up Acts 15:36-40, esp. vs. 39; then read 2 Tim 4:11). By having peace with God we may love others.

The Social Aspect

Convention was also a great time to socialise informally and through various activities. There were many, many youth who attended during the weekend. On the busiest day (Saturday) I believe there was over 200 participants, *excluding* committee members! It was fantastic to have over 20 Tasmanians participating and 7 others from overseas! What a great time to visit Western Australia - when the youth get together!

Everyday after the morning speech and discussions we could engage in exciting social events. There were 'photography pursuits' in the form of a photo car rally, 'watery pursuits' at Madora Bay and the Armadale Aquatic Centre, 'musical pursuits' on Sunday night singalong, 'culinary pursuits' at Bridgeleigh, 'trading pursuits' with a peg rally and who can forget the Production Night!

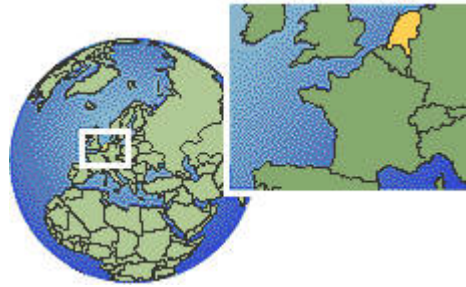
The Tasmaniacs, as they called themselves, apparently had a previous reputation to live up or down to and thus deserve a mention here. Whatever their reputation was, they had our attention and I think they delighted us all with their production. Through it, they promoted being imitators of Christ, working together in all situations (bold love!) and enjoying it.

Altogether Convention 2001 was a great event. Let us look with gratitude to our Heavenly Father who gave this exciting opportunity to gather as youth from near and far to study His word. We also give many thanks to all those people who organised this fantastic event. Countless hours were spent by committee members and many others to make this massive event a possibility

May we as youth take with us the many memorable moments from Convention 2001 and continue to show **Bold Love** toward God and our neighbour.

NEDERLAND: KANSELAFKONDIGING - EUTHENASIE

Wat volgt is een kanselafkondiging gehou op de bededag die in alle Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) in Nederland heeft plaatsgevonden op zondag 8 april 2001, de zondag voor de dinsdag waarop euthanasie in Nederland wettelijk wordt toegestaan na aanvaarding van het wetsvoorstel in de Eerste Kamer.

We zien om ons heen steeds indringender de gevolgen van een leven zonder God in allerlei verbanden waarin mensen met elkaar samenleven. In recente wetgeving wordt de godloosheid eerder gestimuleerd dan dat het een halt wordt toegeroepen. Eigenzinnige idealen worden tot norm verheven en tot rechten gemaakt (euthanasie, huwelijk tussen mensen van hetzelfde geslacht, materialisme). Onze samenleving vertoont de tekenen van de laatste dagen, zoals die in Gods Woord worden aangeduid: met meer liefde voor genot dan voor God.

Dit doet ook denken aan de tijd van wetteloosheid, zoals die voorzegt is in 2 Tessalonicenzen 2. Er is alle reden de Here te bidden om inkeer van ons volk tot de God die leeft. Hij moge Zich ontfermen!

Tegelijk is het noodzakelijk om onszelf te verootmoedigen. In hoeverre ervaren wij nog de druk van de toenemende secularisatie? Het gebrek aan die ervaring kan een teken aan de wand zijn. Naar anderen kijken is betrekkelijk eenvoudig. Maar ook onder christenen is er een groeiende laksheid te constateren in het omgaan met Gods geboden. Het is de vraag in hoeverre wij ons als christenen weten te onderscheiden.

Verspreiden wij licht van de kandelaar? Heeft onze aanwezigheid in de maatschappij de uitwerking van een zoutend zout? Is er bij ons geen sprake van een verregaande aanpassing, in onze hang naar het materiele? Zijn onze giften niet achtergebleven bij onze loonstijging? En hoe zijn wij als christenen

betroken op evangelisatie, de groeiende kloof tussen arm en rijk, en de milieuproblematiek? Hoe groot zijn onze offers in tijd en geld?

Christenen horen zich in navolging van Christus in te zetten voor zieken, behoeftigen, armen, ontheemden, hongerigen en gevangenen; niet alleen onder geloofsgenoten, maar onder alle mensen.

Wij zullen niet mogen nalaten onze schuld en schaamte voor de Here te benoemen. Er is verootmoediging nodig om terug te keren tot de fundamentele oproep uit Micha 6:8:

'Hij heeft u bekend gemaakt, o mens, wat goed is en wat de Here van u vraagt: niet anders dan recht te doenen getrouwheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.'

Zodat zijn Naam om ons niet gelasterd, maar geprezen wordt.

Rampen treffen ons land en onze wereld. Dit roept tot inkeer en bezinning. Laten we deze tekenen proberen te verstaan in het licht van de Schriften. Er is alle reden om de Here in het bijzonder dit alles voor te leggen, in besef van eigen kleine kracht. Nooit eerder leek de mensheid zo machtig, nooit eerder bleek hoe machteloos wij staan. Laten we de Here bidden en smeken om bekering voor ons volk, maar niet in het minst voor onszelf.

NEDERLAND: WIJ LEVEN NU...

S.S. Cnossen

Hoe vaak zou ik dat nu al hebben gehoord? Ik ben de tel kwijt geraakt, maar van de eerste keer weet ik dat het meer dan tien jaar is geleden. Het was op de catechisatie. Om de te bespreken stof voor de jongelui duidelijk te maken, was ik bezig te vertellen waarom een bepaalde vraag en antwoord een plaats hadden gekregen in de catechismus. Ik deed dat aan de hand van de geschiedenis die er achter stak. Een stukje kerkgeschiedenis dus. De belangstelling was bij de jongens niet overgroot. Je merkt dat en ik kon en kan daar slecht tegen en zei er dus wat van. De

tegenaanval bleef niet uit. Wel beleefd gezegd, maar niet mis te verstaan, was wat de woordvoerder had te vertellen. Dat van vroeger interesseerde de jeugd van vandaag niet. Wij even nu...! Sedert dien zijn we er herhaaldelijk tegen op gelopen. Het gevolg was dat we ons bijna gingen verontschuldigen als we toch meenden het verleden te moeten laten spreken. Of al bij voorbaat zeiden: zeg nu niet dat jullie vandaag leven. En ze kregen daarbij dan het bekende verhaal te horen van het heden dat ligt in het verleden. Of iets van dien aard.

Een breder probleem

De negatieve instelling ten opzichte van wat historie is geworden beperkt zich niet tot de kerkgeschiedenis. Ze is ook niet alleen te vinden bij de jongeren. We hebben onlangs kunnen lezen van een soort enquête onder parlementariërs om hun kennis van de vaderlandse geschiedenis te peilen. Onze volksvertegenwoordigers kwamen er maar gekleurd op te staan. De algemene opinie was dat het aanzien van de mannen er onder geleden had. Geen wonder! Maar waarom zou het er met de doorsnee burger beter voor staan dan met hen? We hebben reden daaraan te twijfelen. Toch is het ronduit zorgelijk dat we niet om de conclusie heen kunnen dat we hier te maken hebben met een weinig hoopvol symptoom van de tijd waarin we leven. Dat is de tijd van een nagestreefde eenheid van Europa. Nationaal erfgoed, dat ons dierbaar moest zijn, wordt gemakkelijker uitgeleverd naarmate men het minder kent vanuit de historie van z'n ontstaan. En het daarom ook minder waardeert.

Ook de kennis van de Schrift op retour

Wat de gemeente van Here Jezus betreft is het bijzonder jammer dat het verschijnsel zich ook bij haar leden voordoet. We noemden al de mindere aandacht voor de kerkgeschiedenis. Maar bij wat we plegen te noemen de bijbelse geschiedenis, doet zich hetzelfde voor. Zelfs eens verkregen kennis is hier niet veilig. Jongens en meisjes, die pas van de basisschool komen weten dikwijls nog heel wat van namen en feiten af. Ze weten het ook nog redelijk precies.

Maar bij de vijftien- en zestienjarigen is dat al anders. Als je ze vraagt hebben ze er wel eens van gehoord. Maar ze weten het vaak niet meer te plaatsen. Ze halen veel door elkaar. Bij de nog ouderen is het niet veel beter. Er zijn uitzonderingen. Gelukkig wel. Maar helaas bevestigen ze slechts de regel. Dubbel zorgelijk is daarbij dat zelfs deze ouderen er nog wel eens blij van geven er niet over in te zitten dat hun kennis op dit punt zo is gaan slijten.

Zeggen ze: we weten toch van God en van de Here Jezus! Alsof ze willen zeggen: en daar komt het toch maar op aan! Op zichzelf genomen is dat natuurlijk waar. Maar het is geen goede verontschuldiging voor het tekort aan parate kennis van Gods Woord. Ze kennen God dan toch veel te weinig uit zijn daden, gedaan in de geschiedenis van de verlossing. Daden die Hij niet voor niets aan ons geopenbaard heeft in zijn Woord. Om Hem daaruit te leren kennen en lief te hebben. Ook om Hem daarom te gehoorzamen en te dienen.

Gevolgen

Bij ontbreken van goede kennis van God verschaalt het geestelijk leven. En moet de blijdschap in God

wel achterblijven bij wat ze zou kunnen zijn.

Waar die kennis maar armelijk is hebben we ook niet wat nodig is om haar door te kunnen geven. Wat heeft de HERE onder de oudtestamentisch bedeling er al op gewezen dat zulks een eerste taak is voor zijn volk. Ouders moesten het er bij hun kinderen 'inprenten' wat de HERE had gedaan (Deut. 2:6). En de apostel Paulus houdt ons voor de grote betekenis van wat de HERE deed en sprak volgens de Schriften. Het zijn voorbeelden voor ons om onze harten ervan te weerhouden zich te richten op wat voor God niet kan bestaan (1 Kor. 10). Christus zelf wees er op dat voor de kennis van Hem, als onze Verlosser, de Schriften onderzocht moeten worden, omdat die van Hem getuigen (Joh. 5). Voor het kiezen van ouderlingen houdt de HERE ons voor dat ze bekwaam moeten zijn om te onderwijzen (1 Tim. 5). Hoe zullen ze dat kunnen doen als ze niet thuis zijn in Gods Woord? Wat een redenen er naar te streven dat de achteruitgang van Schriftkennis wordt gestuit!

Hoe wordt het kwade tijt gekeerd?

Ja, hoe moeten we dat doen? Het is niet eenvoudig zo'n proces tegen te houden en het dan weer in omgekeerde richting te sturen. Wie moeten daarvoor worden ingeschakeld?

Het ligt misschien wel voor de hand hier te denken aan onze scholen en aan de catechisaties. Toch moet daarbij, naar ons inzien, niet de meeste hulp worden gezocht voor deze moeite. Voor zover we daarvan verstand hebben, doen onze scholen het niet slecht. Hierboven vertelden we al dat de leerlingen, die pas de basisschool hebben verlaten, over het algemeen niet slecht op de hoogte zijn van het bijbels verhaal. Het probleem doet zich later voor. Er is verlies van kennis in plaats van verdere groei. En het ene uur per week dat gedurende een goed halfjaar voor de catechisatie is uitgetrokken is al overbelast.

Hoe vaak kom je als catecheet niet toe aan onderwerpen waarover je de jongelui ook wel iets zou willen meegeven. Of moet men zich beperken bij onderwerpen die dan nog wel aan de orde komen.

Je kunt natuurlijk op de catechisaties ook niet blijven aanpassen, door dan maar minder te geven en minder te vragen om ruimte te scheppen voor aanscherpen van de bijbelkennis.

Dat zou alleen maar averechts werken.

Het moet komen van de ouders

Zo blijft er dan alleen maar over dat er in de gezinnen meer aan moet worden gedaan. Dat mag niemand een vreemde oplossing vinden. Vaders en moeders zijn altijd en ook hier de eerst

verantwoordelijken. Waarom zullen zij zich niet geven aan de taak van onderhouding en vermeerdering van de bijbelkennis bij hun kinderen. Daarin ligt dan een heel concrete opdracht. Het materiaal om mee te werken is aanwezig. Er zijn boekjes over namen en feiten van de bijbelse geschiedenis. In veel gevallen hoeven ze alleen maar even te voorschijn worden gebracht uit het studiemateriaal dat de kinderen op de basisschool hiervoor gebruikten. En zijn ook wel boekjes met bijbelse vragen en raadsels, die eveneens dienst kunnen doen voor het doel. Door die te gebruiken kan je het ook nog leuk maken. Er moet overigens wel regelmaat in komen te zitten. Er moet tijd voor worden uitgetrokken. Meestal moet die er speciaal voor worden vrijgemaakt. Dat mag dan soms het grootste probleem zijn, maar het moet worden opgelost. Vanuit gezinnen waar het al gebeurt weten we dat het werkt, als het maar eenmaal draait. Heel het gezin zal er wel bij varen. De ouders zelf zullen er mee van profiteren.

Nog eens: de kerkgeschiedenis

Bij de kerkgeschiedenis ligt het ongetwijfeld moeilijker. Daarbij moet, meer dan bij de bijbelse geschiedenis, de mentaliteit van de jongelui worden omgeboogen. Ze zijn immers meestal ook al wat ouder. We **moeten ze** laten zien dat het kortzichtig is je af te maken van 'vroeger.' Dat je vandaag niet verstaat als je gisteren niet kent. Dat het in wezen ook arrogant is tegenover mensen van vroeger. En dat het oneerbiedig is tegenover de Here God. Zijn kerk is een kerk van alle tijden. En haar vijand is

nog altijd dezelfde: de boze. Hoe zou God dan door haar strijd, haar verdrukking en haar uitredding van gisteren ons niet willen helpen vandaag de weg te vinden? Dat zal dan mogelijk wel op tegenspraak van hun kant stuiten, maar daarvoor moeten we niet op zij gaan. Daar rekenen sommigen van hen al bij voorbaat op. Als zij maar zeggen: hoor eens, jullie zijn van vroeger, maar wij zijn vandaag en we zullen het zelf wel weten - dan laten die ouderen zich wel overbluffen. Dat moeten we ons niet laten aandoen. God geeft ons een taak ten aanzien van het volgende geslacht. Denk maar aan wat we daarvan hierboven al hebben gezegd.

Wegen en middelen

Wat de wegen en middelen betreft, herinneren we eerst aan het grote belang van de 'huisgodsdienst-efening.' Die kan, goed uitgevoerd, gelegenheid geven om in alle rust over dergelijke zaken eens even door te spreken. De schriftlezing geeft er vaak als vanzelf de aanzet toe. Hoe dikwijls toont bijvoorbeeld het boek van de Spreuken niet de grote waarde aan van de lessen van het verleden. De ervaring van de geslachten die gingen wijst telkens op Gods wet als een goede en heilzame wet. Aan middelen om in de kerkgeschiedenis thuis te raken ontbreekt het ons ook al niet. Daar zijn bijvoorbeeld nog altijd de drie deeltjes van de inmiddels overleden br. W. Meijer. Een kortere inleiding geeft het boekje van br. H.R. Munneke: In Grote Lijnen.

Ken het verleden om te kunnen overleven in het heden.

CANADIAN REFORMED CHURCHES' SYNOD... MAY 1ST 2001

Chris de Boer

In the year 2000 A.D. and following, a number of Canadian Reformed Churches have been celebrating their 50th anniversary as instituted churches. This of course is great reason for rejoicing for all those belonging to the federation. In these 50 years many important issues have been discussed at numerous synods and this upcoming synod promises to be a turning point for our churches.

One of the main topics of discussion, which is on almost every single agenda of a General Synod, is Church unity. Indeed, Church unity is a very important issue for those who confess the uniformity of the Church. We confess in article 28 of the Belgic Confession that "All and everyone is obliged to join [the Church] and unite with it, maintaining the unity of the Church". As such we seek to maintain the unity of the Church by seeking out other confessed churches that seem to have the marks of the True Church and examine such confessed churches to see

if the marks are alive and well in them. If they are, then we seek to unite in a sister-church relationship.

One of the longest church-unity discussions we, as a federation, have been involved in is with the Orthodox Presbyterian Church. In 1995 the Synod declared that there were no impediments to further unity. In 1998, Synod unanimously reversed the 1995 decision by suggesting that there are still two issues that prevent unity, namely *confessional membership* and the *fencing of the Lord's Table*. We have confessional membership because all members, before coming to the Lord's Table, are asked, "Do you wholeheartedly believe the doctrine of the Word of God, summarized in the confessions and taught here in this Christian Church?" (Form for the Public Profession of Faith). So, we confess the Word of God not just according to any personal interpretation, but as summarized in the Three forms of Unity and as taught in the True Church. This year's Synod will

have to decide if the unanimous decision of 1998 should stand or if the 1995 decision was correct.

The Synod will also be discussing unity with the United Reformed Churches. This federation separated from the Christian Reformed Churches (GKN-Synodical) in 1990. As such, we have a very similar history and are aiming to unite. The hope is to have a sister-church relationship with them after this year's Synod and then to have full federative unity in the year of our Lord, 2004. It is, of course, import to examine the United Reformed Churches to ensure that we won't lose what we suffered for during the Liberation of 1944 and what we have gained since.

A third church with which our Synod is discussing unity is the Reformed Church of the United States. In 1999 this federation had its 253rd Synod. Their members come from Russian-German descent. They were, at one time, a very large federation of churches but, as a result of deformation, many churches in their federation have departed from the truth of God's Word. In their desire to maintain the truth of God's Word they also are seeking unity with churches that display the marks of the True Church. One of the main topics we will be discussing with them is their observance of the Lord's Day. Currently they only have one service per Sunday.

In addition to a few more church-unity talks, the upcoming Synod must also deal with women voting.

This has already been dealt with during the early 1980's, but has resurfaced because of the Synod-decision of our sister-church in the Netherlands. The debate is really around whether or not voting is an act of authority and of having a 'voice in Church'. In 1 Cor. 14:33-34 we read (and I suggest you look up the context as well), "*As in all the churches of the saints, the women should keep silence in the churches. For they are not permitted to speak, but should be subordinate, as even the law says*" (RSV). This discussion can quite easily lead to a discussion between God-given command over-and-against the culture during the time of writing.

There are also other issues at this upcoming Synod, such as appeals of previous decisions. We pray that our heavenly Father will watch over the members of this important Synod. May they strive to maintain the *True* unity of God's Church and not compromise the truth of God's Word. I believe it would not be easy to be a member of a Synod. We pray that our heavenly Father will also give strength to all the members, so that they may not be shy in speaking up for what we confess as the truth of God's Word. In Church-unity discussions the greatest thing on the line is the purity of God's Church. It is not a minor decision that will not alter our federation's Church life. No, it will be a blessing or a curse for the Church in the years to come. May God bless our Synod and may His wisdom be always present. May this wisdom prevail in all Synod-decisions over-and-against human desire and pride.

WERK ONDER VERONTRUSTE LIDMATE

R.M.Retief

Agtergrond

Suid-Afrika is besig om op kerklike terrein groot verskuiwings te beleef. Die Nederduits Gereformeerde kerkverband is verreweg die grootste kerkverband in die land met meer as 1,2 miljoen lidmate. Juis in hierdie kerkverband het daar meer as twintig jaar gelede 'n geleidelike wegbeweging van die Skrif sigbaar geword. Die proses het die afgelope tien jaar momentum gekry sodat die liberalisering al vinniger plaasvind. Tans is nie net haar gereformeerdheid in gedrang nie, maar ook haar kerkwees. Die tekens van die valse kerk word al hoe duideliker sigbaar in haar midde. Binne hierdie situasie verkeer talle lidmate in onsekerheid, verontrusting en skok. Sommige gaan soek uitkoms by charismatiese groepe; ander wil gereformeerd bly, maar weet nie waar om nog 'n gereformeerde gemeente te vind nie. Sulke lidmate het begeleiding nodig, en daarvoor wil ons nou iets meer vertel.

Afskeiding

Wanneer dit duidelik word dat 'n kerk nie meer onvoorwaardelik buig onder die gesag van God se Woord nie, is sy besig om 'n valse kerk te word. Die valse kerk word daaraan uitgeken dat sy aan haar eie besluite meer gesag toeskryf as aan die Woord van God, dat sy byvoeg en wegneem van die Woord, die evangelie nie meer suiwer verkondig nie, die sakramente nie meer suiwer bedien nie en die tug nie meer uitoefen volgens die opdrag van God se Woord nie. Daarby vervolg sy ook nog dié wat volgens die Woord van God heilig lewe en haar bestraf oor haar euwels, gierigheid en afgodery. (Artikel 29 van die Nederlandse Geloofsbelijdenis).

Dit gebeur egter nie oornag dat 'n ware kerk in 'n valse kerk verander nie. Dit is 'n geleidelike proses van vervlakking, agteruitgang en afwyking wat intree. 'n Kerk wat gister nog gereformeerd was in

leer en lewe, kan dus nie môre 'n valse kerk wees nie.

Die vraag is dan op watter stadium van agteruitgang en verval so 'n kerk ophou om kerk van Christus te wees en in 'n valse kerk verander. Uit die aard van die saak kan daar nie in die konkrete situasie van so 'n gemeente op 'n sekere dag en datum gesê word: "Laas week was dit nog 'n ware kerk, maar van hierdie week af is sy 'n valse kerk!" nie. Die onderskeiding en skeiding kan eers gemaak word nadat vele pogings om haar tot inkeer en bekering op te wek misluk het en sy haar verhard op haar verkeerde pad. Ons het dus hier met 'n proses te doen wat tyd neem voordat daar duidelike gevolgtrekkings gemaak kan word – 'n proses wat soms tien of twintig jaar neem voordat dit tot afskeiding lei.

Verontrustes

Nou is daar lidmate in so 'n gemeente. Hulle het gereformeerd groot geword. Sommige ken nog die gereformeerde leer baie goed. Van die jongeres ken dit minder goed, of byna glad nie. Stadig begin die gemeente se eerste liefde verkoel. Sy het nie meer die kennis en vertrouwe en eensgesindheid van vroeër nie, sy is nie meer ywerig in liefde en goeie werke nie. Sy begin wêreldgelykvormig word en stelselmatig word daar 'n ander gees geadem. Stelselmatig word nuwe dinge gehoor en verkondig. Die heilige eerbied vir God en sy Woord vervaag. Uiteindelik is daar gemeentedele wat onrustig raak en vra: "Waarheen is ons op pad?" 'n Groot deel van die gemeente vind egter die veranderings goed, of het te min kennis en onderskeidingsvermoë om onrustig te raak.

Die gemeente is nou op die verkeerde pad en dit lyk onkeerbaar. In so 'n gemeente is daar verontruste lidmate en dit is hulle wat ons wil bereik en bystaan met hulp en raad. Hulle moet onderrig word, sodat hulle weer duidelik die regte pad kan sien. Hulle moet begelei word om eers herstel te werk in hul eie gemeente. Wanneer so 'n gemeente egter volhardend voortgaan op die verkeerde pad en van die waarheid afdwaal, het die lidmate wat wel nog die Here ken en dien die plig om hulleself te voeg by die ware kerk. Om lidmate op hierdie pad van stryd en keuses te begelei, is Bybelstudies nodig, en manne wat die kennis en die tyd het om die nodige onderrig te gee en pastorale sorg te verleen.

Indien daar soveel verontrustes in 'n bepaalde gebied is, dat dit 'n preekpunt regverdig, kan verontrustes

ook op Sondae met die Woord bedien word en kan so 'n aksie uitloop op gemeenteplanting. Die uiteindelijke doel is dat sulke lidmate weer deel sal wees van 'n gereformeerde gemeente, en dat gereformeerde gemeentes binne 'n afvallige kerkverband weer deel sal wees van 'n volledig gereformeerde kerkverband. Net soos daar in gemeentes wat besig is om af te dwaal nog steeds strydende gelowiges is, net so is daar binne 'n groot kerkverband wat besig is om vals te word, steeds lewende en strydende kerke (gemeentes) wat hulp en begeleiding nodig het. Binne 'n valse verband, kan daar nog ware kerke wees wat in die proses van afskeiding is. Ook hulle tel onder die verontrustes wat ons wil bereik.

Opmerkings

Ons het nou kortliks geskets wat die werk onder verontrustes beteken. Dit is werk wat dringend gedoen moet word – voor dit te laat is. Want daar kom 'n tyd wanneer die verval so ver gevorder het en die verharding reeds so ver ingetree het, dat terugkeer byna onmoontlik is, of ten minste veel moeiliker word.

Vir die werk onder verontrustes het ons gewillige en bekwame manne nodig. Die Vrye Gereformeerde Kerk van Kaapstad dink reeds daaraan om 'n predikant te beroep vir hierdie besondere taak. Ook die VGKe van Pretoria, Pretoria-Maranatha en van Bethal dink aan wyses waarop hulle by hierdie werk betrokke kan raak – elkeen in sy eie bedieningsgebied.

Die doel is om saam met alle gereformeerdes – van watter kerk of kerkverband ookal – weer die eenheid van die geloof te versterk, mekaar op te soek, en om uiteindelik weer saam een kerkverband te vorm. Ons gesamentlike belydenis, hoe ons as gereformeerdes die heilige Skrif verstaan, is reeds saamgevat in die Drie Formuliere van Eenheid (die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls).

In sekere opsigte sal die werk onder verontrustes ook oorvleuel met evangelisasie aksies, waar kerklike verval reeds ver gevorderd is.

Ons bede is dat die Here nie sy Kerk hier in Suid-Afrika sal verlaat nie, maar bekering en herstel sal werk.

VOETSPORE

En wat gaan jy die vakansie doen? Nee, ek moet eerder vra: "Wat hét jy die vakansie gedoen?" Want teen die tyd dat jy die artikel lees is die vakansie vir die meeste van ons al deel van die geskiedenis. Ek hoop dat almal hul vakansie geniet het, lekker uit gerus het om weer 'n nuwe kwartaal met moed en geesdrif aan te pak.

Die vakansie het ek so 'n bietjie spoorgesny en die volgende was die verklaring van die voetspore wat ek gevind het.

Die studente vereniging het al vir 'n tweede keer by mekaar gekom. Hier is die flik "For death poet society" gekyk en bespreek. Dit was blykbaar 'n baie leersame, insigewende en verrykende aand gewees en ek is baie jammer dat ek self dié aand misgeloop het.

Dan was die jeug ook baie aktief gewees hierdie vakansie. Soos wat ek al verder die voetspore volg het ek voetspore op stap roetes in die berge ontdek.

Die wat so bevooreg was om God se natuur van uit 'n ander perspektief te besigtig, het volmondig saam gestem dat die seer, nat voete, 2minute noodles, bully beef, reën, ens. die moeite werd was. Ons is bly om julle weer heelhuids terug te sien.

Dan is daar 'n ander klomp wat weer daar van hou om hulle voetspore op mure agter te laat. Elke/amper elke Vrydag of Saterdag sit 'n spul avontuurlustiges

af om die mure van Arcadia sentrum te beklim. Soos wat ek gehoor het is daar baie om te sien en te beleef. Van "professionals" wat teen die mure op vlieg in net 'n paar sekondes tot seer arm spiere. As jy lus is vir so 'n avontuur maak 'n plan. Ek is seker baie sal jou kan vertel hoe lekker dit is en wat jy moet doen om self deel te kan neem.

Met 'n traan in die oog moet ons, ongelukkig, afskeid neem van Anita en Albert Drijfhout. Sy en haar familie het besluit om hulself in Kaapstad te vestig. Anita en Albert ons wens julle sterkte toe vir studies wat julle daar verder moet aanpak. Mag julle mooiste drome waar word. Wees verseker dat ons julle baie sal mis. Laat maar van julle hoor!

Die vorige voetspore het vertel van Jan van de Weide wat 'n tydjie in Nederland sal vertoef. Wel hy is weer terug in sy volle glorie. En mens kan sommer aan sy gesig sien dat hy dit baie geniet het. Jan, ons is bly om jou weer hier te sien.

Ek sien Jan en Kie hou baie van reis want 'n paar weke gelede het hulle vir 'n paar dae die Kaap gaan besoek. Glo vir belangrike sake.

Soos die vakansie maar is, doen elkeen maar sy eie dinge op sy eie tyd en ongelukkig kon ek geen voetspore meer vind nie. Daarom groet ek tot volgende voetspore weer hulle verskyning maak.

Voetspoorgroete

nog iets...

KONGRES BOESMAN

Boesman het die kortste lootjie getrek by laasjaar se Hawekwa kongres en nou gaan hy en sy stam hierdie jaar die kongres reël. Boesman is baie gelukkig hiermee en het reeds allerhande planne beraam om presies vas te stel hoeveel pyle en boë, kalbassies en vee nodig is vir hierdie avontuur. Die tema van ons stam se reis en julle kongres word "*Kinders van God in Afrika*", want dit is wat ons is, nie waar nie? En Boesman voel ook baie op sy gemak hiermee. Met 'n onlangse doringboom-sitting het die stam besluit dat die kongres waarskynlik op Dinsdag

18 - Saterdag 22 Desember sal wees. Merk hierdie datums met groot kruise in julle dagboeke af, want julle wil die pret nie misloop nie! Nouja, elke nou en dan as ons 'n poshardloper langs die pad sien, sal ons 'n beriggie saamstuur om julle op hoogte te hou van ons omswerwinge.

Groete uit die Kalahari,

Die Kongresboesman, namens sy stam

EASTER

Willemien Kleyn

Why was Christ crucified?
Why was it that He died?
Was it not for you and me -
From sins to set us free?

Why did He have to suffer such immeasurable pain?
Was it not for our eternal gain?
Why did He have to descend into the grave?
Was it not so that He us from sins could save?

Yes, it is the fall into sin -
That is where all our problems begin.
For when Adam and Eve fell,
They, and all their children, were condemned to Hell.

But God the Father creating a rescue plan,
Sent His Son to earth to become a man.
And thus Christ came to suffer in our place.
And become the advocate for our case.

Very humble and lowly was His birth,
And full of sufferings was His life on earth.
On the cross His sufferings became worse.
For then, He took up the full weight of our curse.

But through His blood, which He poured,
Our status, as God's children, was restored.
It was this blood that for us paid,
And the Father's anger stayed.

And now, let us the Lord's Supper celebrate,
While His Second Coming, we eagerly await.
For then we shall, forever free,
Live with Christ, in all eternity.

VERJAARSDAE

Bethal

Charl Coetzee 7 Jun
Toinette Coetzee 23 Jun

Kaapstad

Anel Winterbach 9 Mei
Erik-Jan Moes 16 Mei
Karen Douma 19 Mei
Jacques Kilian 20 Mei
Marco Zielman 22 Mei
Anita Drijfhout 23 Mei
Hein de Jager 6 Jun
Marcel du Plessis 19 Jun
Frans Geleijnse 30 Jun

Maranata

Berend de Jager 3 Mei
Frans Hagg 11 Mei
Irmarië Bosman 11 Mei

Monika Kampman 12 Mei
Floris Visser 17 Mei
Clarisse van den Bout 2 Jun
Marlene de Vente 5 Jun
Marie-Louise van den Bout 14 Jun
Johannes Kerkhoff 27 Jun

Pretoria

Willemien Kleyn 15 Mei
Naomi Schuring 15 Mei
Anja Smit 18 Mei
Christelle Bosker 30 Mei
Aliena Miske 9 Jun
Cornelis Kleyn 9 Jun
Marius Bijker 9 Jun
Henriette Ros 16 Jun
Charlene Danielz 23 Jun
Gerbrand Klapwijk 30 Jun

Sperdatum vir volgende uitgawe:

6 Mei